

"...Nghĩ về mẹ mà không bao giờ chớ a mà nghĩ về chị? Nghĩ đã hàng ngày thì nghĩ về chị nghĩ về chị, chị sao nghĩ về chị chung sống?"

Khách nghĩ trong tối đi, nhìn những hàng phố mà cảm thấy mùa đông ngày lại phớt. Gió thổi trong đêm tùa vào, se lạnh. Chén rượu Mao Đài không đem lòng kẻ tha hương. Khách chôn lòng nhớ quê. Nhìn hàng thông bên đường nghiêng trước gió, đem mình trong mưa, như đi phiêu lãng của mình trước bao giông tố cuộc đời.

Bên kia đường, miếu Quan Vân Trừng, một ngôi chùa miếu do người Trung Hoa đến đây tìm thuở xa xưa thiếp lập, buồn bã, im lìm như đậy sấm thì gan cùng tu nghiệp. Đang đem chìm trong bao nỗi suy tư. Bỗng khách chau mày nghĩ nghĩ:

- Ha! Họo công phu!

Mät ngäi mình trän, quän cät, gäy nhä que, däi bäi mäa trong cái länh giá buät cäa nän träi xät mà khách vän nhìn rä đäc hai däy xäng sän läm cäm đäc đä bäng đôi chân khäng khiu nhä hai chiäc gäy! Thä mà hän ta nhún ngäi mät cái, nhäy phäc lên tän mái miäu thä, läi thu ngäi phäng xuäng sän. Räi phäng lên nhäy xuäng. Thao tác nhä nhäng nhä nhäy qua con mäng nhä!

Träi mäa, ä khách, chä quán bän län la bän khách tìm chuyän cäu vui. Thäy khách kinh ngäc, chä quán näi:

- Lão ta bä quä nhäp đä.

- Quä nhäp?

- Năm xäa täi Kinh Ngä Thän näy, công tä đä đän nhà cäa Läc lão uäng räu räi mà!

- Đäng väy, thä nào?

Quán chä tay vä miäu, "tên quä nhäp" không còn thi thä thuät phi thân näa, mà ngäi ä räu, däa cät thäm thä đäc, räi läi gäc đäu nhä gà bä mäa. Quán näi:

- Läc lão đäy!

- Läc lão? Nguyên lai thä nào mà läi täi tä nhä thä näy?.

Khách không täng näi, mät ngäi tuäi mäi ngäi tuän, da đä häng hào, trông bä quäc thäc. Thä mà chä mät năm sau...

Quán k :

- Nh công t bi t đó, L c lão là m t trong nh ng ng i c trú lâu đ i c a Kinh Ng Thôn n y. Có con trai n n kinh thành, năm tháng L c lão s ng cùng v và đ a con gái út v i m nh v n, th a ru ng. Gia nghi p "ngó lên thì ch ng b ng ai...". Nh ng có cây có trái, ra công lam lũ nên ngày ngày cũng đ c no c m m c t.

M t bu i, lão ra đ ng đ p bao ng n, n ng ch a nóng ng, b ng phát hi n đ i l p bùn hai v t tròn tròn nh hai trái b i. Lão ta bèn r a s ch, thì ra hai cái đ u lâu! Ch ng chút kinh hoàng, lão kh n:

- "Hai v n m đây t bao gi mà khi n hôm nay tôi m i đ c g p. N u không duyên là gì? Thôi đ tôi tìm cho đ y đ x ng c t r i an táng quý v sau".

Th r i lão ta c đào thêm xu ng, c n i thêm ra đ tìm cho đ m y trăm lóng x ng còn i. Huy t đã r ng thành ao. Dù nh ng len đ t x n lên lão đ u bóp v n, c t mong tìm đ c vài đ t x ng tàn. Nh ng lão tuy t v ng!

Lũ chim chi u theo n ng xu ng, g i đàn. T chi r r i m i nh , lão khô c c , qu qu ng tìm bình n c, vô tình c m nh m chi c đ u lâu! Nó nhìn lão c i, hàm răng tr ng toát n m trong cái mi ng r ng hoác, tr ng ph c, đôi m t sâu thẳm th m. Lão kh n:

- "X ng c t nh v tôi đã c tìm, nh ng ti c r ng không th đào h t c m nh ru ng n y! Thôi thì lòng thành h n đi chùa bái Ph t! Cung th nh hai v theo tôi v t xá đ ti n vi c khó h ng".

Th là lão đ hai cái đ u lâu vào gi c m, mang v l p trang th .

H n tu n sau, đang m màng thì bên tai lão vang ti ng:

- "Hä lòng tät cäa ngäi ta chäp nhän, nhäng ngäi mang ta vä läi cho Quan Täng Quän trông thäy. Mäi ngày nay ta không dám vào nhà, chäu länh chäu đäi ngäi biät không? Hôm nay Quan Täng Quän đi häp väi chä thän qua Xuân mäi vä. Nhân đäp näy, ngäi hãy đäng cho ta cái läu, xa hän ánh sáng cäa Thanh Long Đäo. Yên näi yên chä, ta säphä hä cho ngäi thành đäi phú, ngäc läi, xäng mät näi, hän mät näo không thä näng nhau. Thängäi vät ta vào chän bän läy còn đäc tä do hän".

Läc lão muän nói ra nhäng cä häng nhä bäi ai chän läi, úä chäng ra läi. Giäng nói kia tränên säc bän nhä täng lát dao khäa thät:

- "Hay ngäi đäm ta vào đä Quan Täng Quän xä thät?".

Phút kinh hoàng đä qua. Läc lão nén bäc täc:

- "Ô hay! chäng ân thì chä, läi còn giä trò quä, đänh hä ta sao?".

- "Rä ràng ngôn cách cäa mät träng phu! Đäc läm! Bäy giänghe ta häi, "Ngäi đänh thänào?".

- "Vä lòng nhân ái, ngày mai ta säcäa cây, chäm lá, cho ngäi yên chä mät bä, nhäng ngäi nhä räng...".

Hän ma cäi, cäp läi lão:

- "Nhä räng vì lòng nhân ái chä không phäi vì khiäp sä đäng không? Tät läm! Nhäng hän phäch tinh anh không thä näng vào näi täm bä täi tàn. Ngäi hãy xây cho ta mät am viên chu vi räng 36 träng. Trong có bä thä Nhät Nhä Näng, täc chä em ta, ngoài có näi näng cho các đäng linh hän. Ngày đäm đän häng không đät, đä ta đäc häng đäng quang. Đäng hän nghìn

ngày, người tôi tốt thuy chuy n . Khoan v i nghĩ xa! Ta ch ng h quá đáng! Đáp i, người cũng đ c vàng r ng trăm đ t, ng a đ p trăm xe, tôi t đ y nhà, c ng cao c a r ng. Hãy nghe ta b o nh n y..."

R i bên tai L c lão nghe ti ng thì thào. Mắt lão sáng lên, g t đ u lia l a...

Vài hôm sau, người dân Kinh Ng Thôn ai cũng l y làm l vì m t hi n t ng không ng : Hàng trăm phu th ngày đêm thi công trên m nh v n L c lão. Và sau đó, m t gia trang đ s không thua gì dinh c quan huy n. Có ki ng có v n, gi s n gi th y, h cá ao sen... Duy có m t đ u k quái là g n đó có m t cái am th ... hai chi c s khô!

Ch quán c i tinh quái:

- L i làm đám c i v i hai chi c s khô n a ch !

Khách:

- Đám c i? Là th nào?

- Thì... đám c i ch sao n a...

- Quán có đ không?

- Hân h nh đ c! Lão ta m i c thôn n y. Th t là vui v !

- H dám đ à?

- Vì c gì không dám? Có cháng dám không dá thì có. Công tá đáng quên, uy thá Lác lão báy giá quan huyán còn phái kiêng dá, huáng chi là dám dân ngu náy? Điáu đáng hoan nghánh là lão cám mang quà cáp đán, tham dá là tát rái. Dám ngu dân náy lâu lâu đác đáy báng mát lán đái gì không đán? Và tác gì lái chúc táng đáu môi?

- Còn cô dâu?

- Nào ai tháy mát mũi gì đâu! Đã báo quá ma mà! Xong tác, ká bàn ra ngá i tán vào, nháng rái chuyán thá phi cũng láng đán theo năm tháng.

o o o

Hôm sau, khách đán thăm nhà há Lác, khác hán năm xáa nhá đán vái tráng. Ván phán không còn lái chút gì cáa nán đát cũ. Lác bà tuy áo gám xánh xang, nháng cung cách nông dân ván còn tán tái. Bà táp ngá i quen cũ vái nét niám ná ban sá, mà khách ván dá dàng bát gáp trên gáng mát phúc háu y đám nét á phián.

Trên bá ván cán gà, Lác lão nhá bá xáng bát đáng, lâu lâu đáa đôi mát mát hán thán khí nhìn khách mát cách thá i lá đáng. Khách đã biát chuyán gì xáy ra vái lão, trong khi Lác bà ái ngá i:

- Xin công tá mián cháp cho. Lão nhà tôi bá bánh. Sá là... ôi! thát là oan nghiát mà...!

Lác bà thuát lái cho khách nghe, táng tá nhá chá quán, song còn đôi đáu mà chá có Lác bà mái biát đác. Khi láp am xong, mát đám Lác lão đang ngon giác thì bá lay dáy. Lão báng mát, trác mát là hai ná nhân cát cách khác phám. Mát ngá i nói:

- "Đa tá lòng tát cáa ngá i, nháng phán gái đã bá ngá i ám báng, ngá i không cái cháng đác đáu".

Ng& trong m&ng, L&c lão n&m th& bàn tay ng&& i nói chuy&n, l&nh ng&t nh& băng. Lão kinh hoàng rút nh& tay v&, run l&p c&p vì bi&t mình đang đ&i đi&n v&i ai!

- "Ma!"

- "Ma có gì đáng s&, ch&ng qua là âm c&nh n&ng n& thi&u h&n đ&&ng khí nên l&nh l&o đó thôi. Cũng nh& ng&& i tr&n gian, khi v&ng đ&&ng t&t, gió B&c th&i v& thì th&t da tê tái. Có chi là l&? S&ng là ng&& i, ch&t thành ma, ma ch&t thành qu&, qu& ch&t thành yêu tinh, vi&c đó nh& đ&&ng đ&c đ&o, ai cũng ph&i đi, đi t&t ph&i đ&n. Có chi mà ng&i? Ng&& i th&y ma h&i ng&& i bao gi& ch&a mà ng&& i l&i s&? Ng&& i đã hàng ngày th&y ng&& i h&i ng&& i, c& sao ng&& i v&n chung s&ng? Quan tr&n áp dân, giàu &c nghèo, m&nh hi&p y&u, khôn l&a ngu làm cho c&i g&c c&a ng&& i chao đ&o. C& sao ng&& i không s&? Th& gian nh&ng chuy&n v& đ&i ch&ng, em đ&i anh, trò ph&n th&y, ph&n b&n, đ&ng h&i đ&ng thuy&n ph&n nhau, đ&am lén nhau, tranh nhau t&ng mi&ng ăn cái u&ng, giành gi&t nhau t&ng chút danh h&i. C& sao ng&& i không d&? Cũng ch&ng thi&u chi nh&ng k& c&p gi&t c&a ng&& i, chi&m đ&ot v& ng&& i, g&t g&m thiên h&, ch&m gi&t l&n nhau, tranh giành áo c&m đ& b&n, làm cho máu ru&t phân ly, nhân tình phân tán. C& sao ng&& i không ng&i? Ta nghĩ l& ng&& i kia không nh&ng đáng s& mà còn đáng khinh n&a! Còn ch& em ta đây, đ&&ng đ&&ng là cành vàng lá ngọc, đi có k& h&u, ng&i có k& h&, ch&i tóc có ng&& i c&m l&&c, cài đ&u có k& gi&t trâm, m&& i tám năm khuê trung khép kín, ch&a h& bi&t m&t nam nhân. Th& mà cũng t&i con ng&& i giành quy&n đ&ot l&i, binh l&a n&i lên. L& gi&c g&p ch& em ta nh& cáo g&p gà, nh& hùm g&p th&. Và chúng ta t& ti&t đ& b&o toàn ti&t h&nh giá trong. Ng&& i x&a đã đ&y "Nam n& th& th& b&t t&&ng thân". Nay ng&& i đã ôm ta vào lòng, &p ta vào ng&c, n&u không là ch&ng v& v&i ch& em ta thì đ&u đó có đúng không?"

L&c lão nghe cũng có lý, chín m&& i ph&n s& ch& còn m&t hai. Đang tr& tr&, l&i nghe gi&ng c&&ng quy&t:

- "Ch& em ta dòng dõi h& Tô, t& tiên t& ph&&ng B&c, theo M&c T&&ng Quân (*) xuôi Nam lánh n&n. Ta là Ng&c Ph&&ng, em ta là Bích Ph&&ng. Ng&& i đ&&ng th&i g&i là "Song Ph&&ng B&o Châu". Nay ng&& i &ng ai c& nói".

L&c lão ái ng&i:

- "Ta đã già rồi!..."

- "Đi u đó không phải để ng&#i lo".

Mảnh mảnh lay nh&# , h&# ng th&# m quy&# n ng&# p căn phòng. B&# y gi&# L&# c lão m&# i dám nhìn th&# ng vào m&# t hai ng&# i: "Rõ ràng là hai thi&# u n&# b&# i ph&# n xinh đ&# p, m&# i v&# m&# i ng&# i". L&# c lão c&# m th&# y tu&# i xu&#n tr&# i, nên đáp:

- "Ta &# ng c&# hai".

"Song Ph&# ng B&# o Châu" nhìn nhau, nét th&# n thu&# ng hi&# n trên đôi má. Cô ch&# nói:

- "Cái lão già n&# y tham lam quá, không s&# ch&# em ta phan th&# r&# a th&# t sao?"

Khách h&# i:

- Vì c&# gì L&# c ông &# i ra nông n&# i n&# y?

L&# c bà n&#o n&#ng:

- Chuy&# n còn dài. Sau đám c&# i, ông nhà tôi đ&# n v&# sau am, xây phòng hoa chúc, vui cu&# c mây m&# a, không thi&# t gì đ&# n c&# m n&# c, hình vóc ngày càng t&# i t&# , tâm trí ngày càng lú l&# n, bi&# ng nói bi&# ng c&# i, không nh&# n đ&# c ng&# i quen k&# i .

o o o

Năm sau, có dịp qua Kinh Ngõ Thôn, ghé thăm Lũc lão. Khách mặc nhiên thấy Lũc lão đứng ở cửa sổ chốc tóc, mặc áo già lam, sắc mặt hồng hào, dung quang tươi như n, chắp tay chào khách:

- A Di Đà Phật. Mừng công tử giá lâm!

Lũc bà giới thiệu:

- Sau lần công tử viếng thăm. Lão nhà tôi càng ngày càng tốt, chúng tôi mừng bao nhiêu đức độ sĩ đứng cúng chầu a nhàn vô hại. Bỗng một hôm có vị đi sứ đến đứng vào nhà nói rằng:

- "Bên tăng không màng ngàn dặm đến đây vì thấy đức độ yêu khí công tử trời. E mừng cháu lắm...".

Đi sứ chầu a đứng tại, bỗng lão nhà tôi từ ngoài chầu vào phác đầu dúi đầu, lấy nhủ t sao, sáng vù c trán:

- "Số phận xót thương tình nghĩa và chầu mà đứng hành tại".

Vị đi sứ cười hiên hòa, nhàn ng gầy đứng y cười ng quy:

- "Ta vì đức độ hiên sinh nên không cho người đi chầu n là con đứng ng nào khác ngoài vì đức độ b n n theo ta và s n am tu luyện. Nghiệt súc! Không thu mình vào đây còn đi chầu ng nào?"

Nhập hô lộ đứng tại, xem đầu dằng nhủ mặt trò chầu, trong khi lão nhà tôi đang n m b t đứng dúi n n. Đi sứ nói:

- "Không sao! Vì hoang dã vô định nên thiên khí thất thường, lợi bất ma đạo hoành hành nên trí cùng lực tận, không chừa không xong. Đây là "Tái Sinh Phàm Thiên Động Khí Độn", hãy nhận và kiên nhẫn chờ đợi ngay. Còn đây, "Trần Quốc Phù", hãy dán trần cảnh ra vào, tà ma phải lánh xa. Nhân đây ta cũng chúc mừng: Vạn vật chuyển ngày sau sẽ giác ngộ, phải chăng chúng sanh, nhân lòng nhân ái là yếu".

Đợi sự nói xong, chốc hai bậc rời khỏi nhà, thoắt cái mất dạng.

o o o

Vị khách là La công tử, con của Lưu Bị Thiên Động Thiên. Tuy dòng dõi trâm anh thi phi tử, nhưng không thích ràng buộc của ngọc lụa vàng. Tánh thích phiêu lưu lang bạt, khí phách mã thiên động giang hồ.

Mùa Xuân năm qua, La công tử đến thăm ta, nằm trên sân thiên động ngọc m trắng, gác chân lên nhau rời khỏi chuyện này. Đoan con của nói:

- Thiên gian không thiếu gì nhưng lòng lang dơi sói, háo danh của Lưu Bị, mê sắc dục, làm điều vô sự, bán động lòng tâm, làm cho thiên sự đảo điên, nhân tình ta oán, oán ngút trời xanh, hận thâm địa ngục. Nghĩ mà phát ngán. Như ta đây, đứng đợi trời, chân đạp đất; danh chẳng ham, lợi chẳng màng; chốc chốc ngày hai bữa. Phù độn phải, đi tẩu trái; xa lánh bọn gian tà. Giữ gìn bậc cao minh; học cái hay, bỏ cái dở; luyện thiên trong sáng, giữ lòng thanh bạch; ưu tiên thiên sự, nặng tình nặng non; bọn phàm làm bọn, tám cõi là nhà; đi đâu danh thơm, ở đâu tiếng lành; lánh đi u ám, làm đi ưu thi; vì đi nghĩa dám nói đi ngay, vì dân tộc cảnh thiên động chính mà tiến; sống cho đời, chết vì đất nước. Thân xác hiên ngang sống sống như bá nhai tòng, chí cao ý chí như trời cao biển rộng... Sà gì chuyện trời sinh, sự gì lợi dục, đàm tiếu của phàm động vô liên sự, của bọn thiên hạ, của loài ung nhai...

Chuyện ta kể, đầy tính chất hoang động, thiên gian hi hữu, nhưng người đã nghe thì cũng nghĩ rời mắt khỏi cho họ xem...vui.

NG I L Y MA

Tác Giả: Thái Qu c M u

Thứ Ba, 11 Tháng 10 Năm 2011 09:57

Thái Qu c M u

Ghi chú: (*) M c C u